

Διερευνητική εργασία Α' τάξης Εσπερινού ΓΕΛ
Πολυγύρου

Με θέμα:

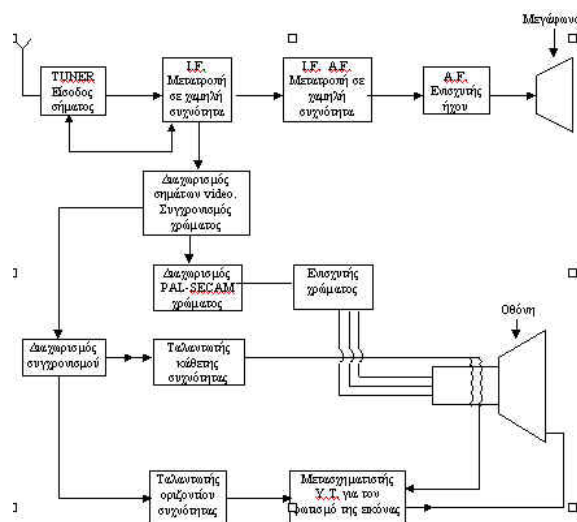
« Η Τηλεόραση »

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Η τηλεόραση είναι ένα από τα σύγχρονα επιτεύγματα του ανθρώπου. Είναι ένα σύστημα τηλεπικοινωνιών με το οποίο εξασφαλίζεται η εκπομπή και η λήψη εικόνων κινητών ή ακίνητων σε συνδυασμό με τον ήχο. Οι εκπομπές της μπορούν να ωφελήσουν αλλά και να βλάψουν τα άτομα, ανάλογα με το περιεχόμενό τους. Κρατά συντροφιά και βοηθά τον άνθρωπο να λύσει προβλήματα μοναξιάς. Πολλές φορές τον απομονώνει από τον κόσμο του και τον μαθαίνει να ζει μόνος του, όταν παρακολουθεί πολύ ώρα. Όταν προβάλλει αξιόλογα έργα είναι σε θέση να το βοηθήσει να ωριμάσει και να ολοκληρωθεί ψυχικά. Όταν όμως δεν φροντίζει να κάνει σωστή επιλογή εκπομπών, υπάρχει περίπτωση να επιδράσει αρνητικά στην ψυχή του και να τον οδηγεί σε βίαιες πράξεις. Ανήκει στις εφευρέσεις του 20ου αιώνα και είναι ένα βασικό και σπουδαίο επικοινωνιακό μέσο του ανθρώπου. Η τηλεόραση : τηλε σημαίνει μακριά και τηλεόραση είναι το σύστημα επικοινωνίας που επιτρέπει την μεταβίβαση κινούμενων εικόνων. Είναι μια πετυχημένη μετάδοση και εφαρμογή της προσπάθειας του ανθρώπου να μεταδίδει μέσα από μια συσκευή μηνύματα οπτικά και ακουστικά. Μέσα από ένα μικρό κουτί ο άνθρωπος κατάφερε να μεταδώσει τις σκέψεις και τις ιδέες του χαρίζοντας έτσι στους ανθρώπους την δυνατότητα να μορφώνονται και να ψυχαγωγούνται. Η τηλεόραση είναι ωφέλιμη αλλά και μερικές φορές επιδρά στη ζωή μας αρνητικά, όπως είδαμε. Η τηλεόραση είναι ένας παράξενος σύντροφος : κατοικεί μαζί μας, μας διασκεδάζει στις ελεύθερες ώρες μας ... Μήπως θα έπρεπε να την γνωρίζουμε από πιο κοντά;

Πως λειτουργεί η τηλεόραση

Η τηλεόραση αποτελείται από το ηλεκτρικό κανόνι, το σύστημα απόκλισης δέσμης, το μεταλλικό πλέγμα και την οθόνη. Η τηλεόραση είναι ένα σύστημα τηλεπικοινωνιών με το οποίο εξασφαλίζεται η εκπομπή και η λήψη εικόνων κινητών ή ακίνητων σε συνδυασμό με τον ήχο. Το όλο σύστημα λειτουργεί με την μετατροπή της φωτεινής ροής που εκπέμπουν τα διάφορα σημεία μιας εικόνας σε εναλλαγές ηλεκτρικού ρεύματος. Τα ρεύματα αυτά τροφοδοτούν την κεραία του πομπού που με την σειρά της θα δημιουργήσει ηλεκτρομαγνητικό πεδίο για να γίνει η λήψη του από το δέκτη. Επειδή η εκπομπή είναι διπλή, δηλαδή εκτός από την εικόνα υπάρχει και ο ήχος, ο δέκτης της τηλεόρασεως αποτελείται από διάφορες βαθμίδες που διαχωρίζει αυτά τα δύο. Για να δείξει η τηλεόραση εικόνα, τα ηλεκτρικά ρεύματα περνάνε από διάφορες φάσεις και με την βοήθεια εξαρτημάτων εκτελούν εργασίες για την λειτουργία της. Η τηλεόραση χρησιμοποιείται με την μορφή του κλειστού κυκλώματος στην βιομηχανία, στα πανεπιστήμια, για την εκπαίδευση, για την παρακολούθηση χώρων κτλ. Η λήψη εικόνων γίνεται είτε στα τηλεοπτικά στούντιο είτε σε άλλους χώρους ή στην ύπαιθρο ανάλογα με τον τρόπο της εκπομπής. Τα προγράμματα χωρίζονται σε απ' ευθείας ή μαγνητοσκοπημένα. Στα δεύτερα η εγγραφή γίνεται σε ειδικές **μαγνητοταινίες**.

Τεχνολογίες και τύποι τηλεοράσεων

Διαφημίσεις, περιοδικά, βιτρίνες καταστημάτων, μας «πυροβολούν» καθημερινά με λέξεις και όρους που δεν καταλαβαίνουμε. Λέξεις όπως HD ready και Full HD έχουν αρχίσει να ενσωματώνονται στο λεξιλόγιό μας και γίνονται αντικείμενο συζήτησης σε όλες τις trendy παρέες. Ενημερωθείτε και εσείς για αυτές τις τεχνολογίες, μαθαίνοντας από πρώτο χέρι τι σημαίνουν και πως μπορούν να βελτιώσουν τη διασκέδασή μας.

Full HD

Για να ονομαστεί μια τηλεόραση Full HD θα πρέπει η ανάλυσή της να είναι 1920×1080 pixels. Όσο μεγαλύτερη είναι η ανάλυση της τηλεόρασης τόσο καλύτερη είναι και η εικόνα που αναπαράγει. Οι τηλεοράσεις Full HD είναι πλήρως συμβατές με όλα τα υπάρχοντα DVD player αλλά και με τα νέα Bluray και HD DVD.

LCD 100Hz

Οι σύγχρονες τηλεοράσεις LCD έχουν σάρωση 100Hz. Σάρωση είναι η ταχύτητα που χρειάζεται η τηλεόραση για να αναπαράγει κάθε καρέ της εικόνας. Όσο μεγαλύτερη είναι η σάρωση τόσο πιο γρήγορα δημιουργείται το κάθε καρέ με αποτέλεσμα η ποιότητα της εικόνας να είναι όχι μόνο καλύτερη, αλλά και πιο «ξεκούραστη».

Plasma

Οι τηλεοράσεις Plasma διαφέρουν εξολοκλήρου σε σχέση με την τηλεοράσεις LCD. Η λειτουργία των τηλεοράσεων Plasma βασίζεται σε φώσφορο ο οποίος ενεργοποιείται από το ρεύμα που περνάει μέσα από την τηλεόραση. Οι τηλεοράσεις plasma είναι «αυτόφωτες». Οι τηλεοράσεις LCD ενσωματώνουν μια λάμπα η οποία φωτίζει την οθόνη και θα λέγαμε ότι είναι «ετερόφωτες».

Οπίσθιας προβολής DLP

Οι τηλεοράσεις οπίσθιας προβολής τεχνολογίας DLP κρατούσαν πριν μερικά χρόνια, τα σκήπτρα στην μεγάλη εικόνα. Αυτό συνέβαινε γιατί ήταν και είναι πολύ οικονομικές σε σχέση με την διαγώνιο τους. Αν θέλετε λοιπόν να αποκτήσετε μια τηλεόραση πολλών ίντσών με πολύ χαμηλό κόστος με σχέση με τις ίντσες, οι τηλεοράσεις οπίσθιας προβολής είναι η λύση.

HD ready

Τηλεοράσεις HD ready χαρακτηρίζονται όσες τηλεοράσεις έχουν ανάλυση 1280×720 pixels και άνω και παράλληλα ενσωματώνουν μια τουλάχιστον ψηφιακή είσοδο DVI ή HDMI. Το λογότυπο HD ready δημιουργήθηκε για να προστατεύσει τον καταναλωτή από μη συμβατές τηλεοράσεις και να εγγυηθεί ότι είναι έτοιμες για την εποχή της υψηλής ευκρίνειας.

Η ανακάλυψη της τηλεόρασης (1887-1951)

Η ιστορία της τηλεόρασης ξεκίνησε στα τέλη του 19ου αιώνα και η εφεύρεσή της στηρίχτηκε σε μια σειρά από διαδοχικές ανακαλύψεις διάφορων επιστημόνων. Πρώτος ανάμεσα σ' αυτούς ο Πάουλ Νιτκόφ, που υπήρξε ο εφευρέτης του δίσκου σαρώσεως (1884), όπως ονομάστηκε το πρώτο μηχανικό σύστημα αναπαραγωγής εικόνων με διαδοχικές γραμμές.

Το 1928 ο Τζον Μπερντ συνένωσε τις σκόρπιες ανακαλύψεις των άλλων και παρουσίασε ένα πρωτόγονο αλλά πλήρες τηλεοπτικό σύστημα εκπομπής και λήψης εικόνων σε μικρή απόσταση, αναλυμένων σε 28 γραμμές. Η επινοήση του Μπερντ χρησιμοποιήθηκε τον επόμενο χρόνο από τη βρετανική ραδιοφωνία για πειραματικές εκπομπές με ενθαρρυντικά αποτελέσματα που εντυπωσίασαν την κοινή γνώμη.

Η προετοιμασία της εμπορίας της τηλεόρασης άρχισε από τα τέλη της δεκαετίας του '20. Η General Electric από την άνοιξη του 1928 πειραματιζόταν πάνω στις δυνατότητες της νέας εφεύρεσης, αλλά ήταν ο Αμερικανός Τσαρλς Τζένκινς (1867-1934) που έπαιξε καθοριστικό ρόλο, αφού επινόησε ένα σύστημα αναπαραγωγής σύγχρονων εικόνων που βελτίωνε πολύ τις αρχικές επιτεύξεις του Μπερντ, προχώρησε στην κατοχύρωση της πατέντας και το 1930 ίδρυσε την πρώτη εταιρεία κατασκευής και εμπορίας συσκευών συστήματος «οπτικής ραδιοφωνίας»! Πράγματι, λίγο αργότερα το ραδιοφωνικό δίκτυο NBC δημιούργησε έναν πειραματικό σταθμό περιορισμένης εμβέλειας στη Νέα Υόρκη και τον επόμενο χρόνο ακολούθησε το παράδειγμά του το ανταγωνιστικό δίκτυο CBS. Ο θάνατος του ενθουσιώδους Τζένκινς το 1934 έβαλε «φρένο» για λίγο στις εξελίξεις στις ΗΠΑ, αλλά την ίδια περίπου εποχή άρχισαν πειραματικές εκπομπές τόσο στη Σοβιετική Ένωση όσο και στην Αγγλία.

Στις 2 Νοεμβρίου 1936 το BBC άρχισε την εκπομπή κανονικών προγραμμάτων από το ιστορικό κτίριο «Αλεξάνδρα Παλλάς» του Λονδίνου. Η εμβέλεια αυτών των εκπομπών ήταν αρκετά περιορισμένη, αφού μετά βίας κάλυπτε την ευρύτερη περιοχή του Λονδίνου, αλλά η ποικιλία του προγράμματος ήταν αξιόλογη. Περιελάμβανε ειδήσεις, ταχυδακτυλουργικά τρικάζ και τα αποτελέσματα των αγώνων κρίκετ! Έξι μήνες αργότερα, στις 12 Μαΐου 1937, μεταδόθηκε και η πρώτη παραγωγή, ειδικά σκηνοθετημένη και κινηματογραφημένη για την τηλεόραση του BBC. Ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος, αν και σταμάτησε τις πειραματικές εκπομπές τόσο στην Αμερική όσο και στην Ευρώπη, επιτάχυνε τις εξελίξεις με τη μεγάλη πρόοδο που επέφερε στην τεχνολογία των ραντάρ και των συστημάτων επικοινωνιών. Έτσι, με την αποκατάσταση της ειρήνης άρχισαν αμέσως νέες εκπομπές υψηλής ευκρίνειας των δύο μεγάλων παναμερικανικών δικτύων, στα οποία γρήγορα προστέθηκε και ένα τρίτο, το ABC. Τα προγράμματα πλέον περιελάμβαναν νέα από τον κινηματογράφο και τον αθλητισμό, δημιουργήθηκαν τα πρώτα τηλεπαιχνίδια και σόου, ενώ στις 2 Οκτωβρίου 1946, ημέρα Τετάρτη στις 9 το βράδυ, το NBC μετέδωσε το πρώτο ημίωρο επεισόδιο της πρώτης σειράς συνέχειας ειδικά φτιαγμένης για την τηλεόραση. Ήταν η αρχή μιας νέας εποχής.

Στις 7 Μαΐου 1947 και πάλι από το NBC προβλήθηκε η πρώτη θεατρική εκπομπή. Την ίδια περίπου εποχή στο Ατλάντικ Σίτι πραγματοποιήθηκε η πρώτη παγκόσμια συνδιάσκεψη για τις ραδιοεπικοινωνίες, η οποία καθιέρωσε επίσημα τον όρο «τηλεόραση» για το νέο μέσο, αντί της ονομασίας «οπτική ραδιοφωνία» που επικρατούσε μέχρι τότε.

Το 1945 η τηλεόραση είχε κατακτήσει όλα τα στρώματα της αμερικανικής κοινωνίας και η ύπαρξη της συσκευής σε ένα νοικοκυριό ήταν βασικό κριτήριο ευημερίας, αποτελώντας μέρος του αμερικανικού ονείρου. Η πολιτική ηγεσία με επικεφαλής τον Τρούμαν θεωρούσε την ύπαρξή της ευτύχημα, αφού ευνοούσε την οικογενειακή θαλπωρή και συνένωνε την αμερικανική οικογένεια.

Στη σύντομη καταγραφή μεγάλων ιστορικών στιγμών θα πρέπει να αναφέρουμε πως στα τέλη της δεκαετίας του '40 λειτουργούσαν πλέον κανονικά και με πλήρες πρόγραμμα τα εθνικά τηλεοπτικά δίκτυα

των περισσότερων προηγμένων χωρών, μεταξύ των οποίων η Γαλλία, ο Καναδάς, η Ιταλία και η Σοβιετική Ένωση.

Το 1953, χρονιά στέψης της βασίλισσας Ελισάβετ Β΄ στο Λονδίνο, γεννήθηκε η ιδέα της αναμετάδοσης της εντυπωσιακής τελετής και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η οποία στάθηκε αφορμή για την ίδρυση της Eurovision, ενός δηλαδή οργανισμού συνεργασίας ευρωπαϊκών τηλεοπτικών δικτύων με σκοπό την ανταλλαγή προγραμμάτων. Η πρώτη εκπομπή του νέου οργανισμού, στον οποίο συμμετείχαν εννιά χώρες, πραγματοποιήθηκε τον Ιούλιο του 1953 με την τελετή της στέψης.

Στο μεταξύ έκανε την εμφάνισή της και η έγχρωμη τηλεόραση. Ήδη στο διάστημα 1947-1953 είχαν δαπανηθεί μεγάλα ποσά στις ΗΠΑ για την πειραματική διερεύνηση του χρώματος και το 1956 ένα μικρό δίκτυο στο Σικάγο πέτυχε την πρώτη έγχρωμη πειραματική αναμετάδοση. Η έγχρωμη τηλεόραση καθιερώθηκε οριστικά στις ΗΠΑ το 1962 και στην υπόλοιπη Ευρώπη το 1967. Προηγήθηκαν το 1959 η ανακάλυψη του γαλλικού συστήματος SECAM, από τον Ανρί ντε Φρανς, και το 1960 του γερμανικού συστήματος PAL, του Βάλτερ Μπρουχ.

Το 1957 αποτελεί μία ακόμα μεγάλη χρονιά για την ιστορία της παγκόσμιας τηλεόρασης για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί το πάντα πρωτοπόρο BBC μετέδωσε έγχρωμους τους αγώνες τένις του Γουίμπλετον και, δεύτερον, γιατί έγινε εμπορικά αξιοποιήσιμο το βίντεο (μαγνητική εγγραφή εικόνων), με αποτέλεσμα να κυκλοφορήσουν στο εμπόριο τα πρώτα σχετικά μηχανήματα, φέρνοντας επανάσταση στα τηλεοπτικά προγράμματα. Το αποτέλεσμα αυτών των εξελίξεων ήταν όχι μόνο να επικρατήσει η τηλεόραση ως λαϊκή ψυχαγωγία, αλλά να κερδίσει με γρήγορους ρυθμούς τους θεατές του κινηματογράφου, επιφέροντας δυνατό χτύπημα και μεγάλη κρίση στην κινηματογραφική βιομηχανία.

Στο μεταξύ, ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του '60 είχε εκτοξευθεί ο πρώτος εμπορικός τηλεπικοινωνιακός δορυφόρος «Πρωινό πουλί», μεταδίδοντας από ύψος 23.000 μιλίων διαφημιστικές εκπομπές σε ολόκληρο τον κόσμο.

Τα πρώτα βήματα στην Ελλάδα

Την ίδια εποχή που στον υπόλοιπο κόσμο σημειώνονταν σημαντικές εξελίξεις στην τηλεόραση, στην Ελλάδα βρισκόμασταν ακόμα στις πρώτες δειλές πειραματικές εκπομπές αναμετάδοσης σκίτσων με μουσική υπόκρουση κλασικής κιθάρας από τους υπόγειους ραδιοθαλάμους του Ζαπτείου.

Η επίσημη ιστορία της ραδιοτηλεόρασης στη χώρα μας άρχισε το 1938 με τις μεταδόσεις του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών και συνέχισε δέκα χρόνια αργότερα, το 1945, με τη συντακτική πράξη 54 της ελληνικής κυβέρνησης, με την οποία δημιουργήθηκε το Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας (ΕΙΡ), που ανέπτυξε πλούσια δραστηριότητα με τα τρία ραδιοφωνικά προγράμματα, έχοντας το μονοπώλιο ραδιοφωνικών εκπομπών, αλλά και με μεταδόσεις σε ξένες χώρες για τον απόδημο Ελληνισμό.

Πέρασαν ακριβώς 79 χρόνια για την εξέλιξη αυτή, αφού τον Απρίλιο του 1927 μεταδόθηκε στις ΗΠΑ το πρώτο δελτίο ειδήσεων από την τηλεόραση. Τον Απρίλιο του 2006 η τηλεόραση του ΣΚΑΪ χρησιμοποιώντας πλήρως την τελευταία λέξη της ψηφιακής τεχνολογίας βγαίνει στον «αέρα».

Η τηλεόραση στην Ελλάδα

Η ιστορία της Ελληνικής τηλεόρασης αρχίζει το 1951 οπότε με τον νόμο 1663 προβλέπεται η ίδρυση και λειτουργία ραδιοτηλεοπτικών σταθμών των Ενόπλων Δυνάμεων - διάταξη η οποία καταργείται 15 χρόνια αργότερα - ενώ παράλληλα προβλέπεται και η λειτουργία της Υπηρεσίας Ενημέρωσης Ενόπλων Δυνάμεων (ΥΕΝΕΔ) που θα είχε την αρμοδιότητα για την εγκατάσταση και λειτουργία ραδιοτηλεοπτικών σταθμών.

Αυτό ορισμένοι το θυμούνται. Οι νεότεροι μπορούν να ανατρέξουν στο αρχείο του υπουργείου Εξωτερικών, όπου αναφέρεται, μεταξύ άλλων: Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ξεκινά η πειραματική

μετάδοση τηλεοπτικών εκπομπών στη Θεσσαλονίκη. Ο πρώτος πειραματικός σταθμός Ελληνικής τηλεόρασης λειτούργησε το 1961 στη Θεσσαλονίκη από τη ΔΕΗ στα πλαίσια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Η επίσημη όμως έναρξη της Ελληνικής κρατικής τηλεόρασης έγινε στις 23 Φεβρουαρίου 1966, με πρώτη παρουσιάστρια την Ελένη Κυπραίου και συντονιστή το δημοσιογράφο Γεώργιο Κάρτερ.

Το 1969 γίνεται η διεθνής απευθείας σύνδεση με το κύκλωμα της Eurovision για τη μετάδοση της προσεδάφισης και του περιπάτου του πληρώματος του Απόλλο 12 στη Σελήνη.

Το 1970 το Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοτηλεόρασης μετεξελίσσεται σε Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (Ε.Ι.Ρ.Τ). Το 1975, με τη μεταπολίτευση, το Ε.Ι.Ρ.Τ μετατρέπεται σε Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση (Ε.Ρ.Τ) με σκοπό την «ενημέρωση, την επιμόρφωση και την ψυχαγωγία του Ελληνικού λαού».

Η έγχρωμη

Η έγχρωμη μετάδοση στην Ελληνική τηλεόραση με το σύστημα Secam εισέρχεται το 1979. Μέχρι τότε η τηλεόραση πέρασε από πολλά στάδια..

Η ΕΡΤ το 1987

Η αντίστοιχη απελευθέρωση και ανάπτυξη της τηλεόρασης στην Ελλάδα άργησε πολλές δεκαετίες. Το 1987 η ΕΡΤ αναδιρθρώνεται εν' όψει της εισαγωγής των ιδιωτικών σταθμών. Η ΕΡΤ1(την εποχή τα τηλεοπτικά στούντιο ήταν φτωχά εξοπλισμένα με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η παραγωγή ποιοτικών τηλεοπτικών εκπομπών.

Ιδιωτική τηλεόραση

Προς το τέλος του 1989 εμφανίζονται στις τηλεοπτικές συχνότητες τα δύο πρώτα ιδιωτικά κανάλια, το Mega Channel και ο Antenna TV, γεγονός που σηματοδοτεί την ουσιαστική αναδιάρθρωση του επικοινωνιακού πεδίου της χώρας. Με την πάροδο λίγων μηνών το ένα τηλεοπτικό κανάλι μετά το άλλο εμφανίζονται σε ολόκληρη την Ελληνική επικράτεια, εκπέμποντας είτε πανελλαδικά είτε τοπικά.

Συνδρομητικό κανάλι

Το 1994 εμφανίζεται το πρώτο συνδρομητικό κανάλι, το Filmnet, που προσέφερε εμπορικές ταινίες και ζωντανούς αγώνες ποδοσφαίρου. Το 1997 η ΕΡΤ 2 μετεξελίσσεται σε NET με ενημερωτικό κυρίως προφίλ και η ΕΤ1 σε ψυχαγωγικό κανάλι ενώ πλέον από κρατική αποκαλείται δημόσια τηλεόραση. Το 1999 παρέχεται επίσημη άδεια λειτουργίας ψηφιακής δορυφορικής τηλεόρασης στο Nova αλλά η σύμβαση με το Ελληνικό δημόσιο και την Multichoice Hellas υπογράφεται στην εκπονή του έτους.

Η σημερινή εικόνα του Ελληνικού τηλεοπτικού πεδίου χαρακτηρίζεται από πολυμέρεια, πολυσυλλεκτικότητα και δυναμισμό. Παράλληλα προς τους κρατικούς τηλεοπτικούς σταθμούς που προσφέρουν υψηλές πληροφοριακές και ψυχαγωγικές υπηρεσίες, λειτουργούν πολλοί ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί, πανελλαδικής ή τοπικής εμβέλειας. Η ΕΡΤ και ο Antenna TV έχουν τα δικά τους δορυφορικά προγράμματα για τους Έλληνες του εξωτερικού. Επίσης, στην Ελλάδα αναμεταδίδονται μέσα από τοπικές συχνότητες και δορυφορικά κανάλια όπως το CNN, το MCM, το Euronews και το γαλλικό TV 5.

Το ζάπινγκ μπαίνει στη ζωή μας!

Το 1988, η πίεση του κόσμου που ζητά κάτι νέο στις τηλεοπτικές συνήθειες αλλά και η πρωτοβουλία της τοπικής αυτοδιοίκησης αναγκάζει την ΕΡΤ να κάνει η ίδια αυτό που δεν ήθελε να κάνουν οι άλλοι. Η απόφαση λαμβάνεται, και ανακοινώνεται ότι η κρατική τηλεόραση «συμφώνησε» με 6 δορυφορικά κανάλια για την επίγεια αναμετάδοσή τους στην Αθήνα και άλλες μεγάλες πόλεις, συμπεριλαμβανομένης

και της Θεσσαλονίκης, όπου ήδη ο δήμος είχε ξεκινήσει την μετάδοση όχι μόνο δορυφορικών προγραμμάτων, αλλά και του δικού του τηλεοπτικού καναλιού, του TV100 που είναι ο πρώτος μη κρατικός σταθμός στην Ελλάδα!

Την Δευτέρα, 24 Οκτωβρίου 1988, ξεκινά ανεπίσημα στην Αθήνα, η αναμετάδοση των πρώτων δορυφορικών καναλιών που ολοκληρώνεται 2 μέρες μετά, όταν πλέον στον αέρα βρίσκονται 6 συνολικά προγράμματα. Είναι η εποχή που ο Αθηναίος έχει για πρώτη φορά την δυνατότητα να κάνει ζάπινγκ ανάμεσα σε παραπάνω από τα δύο γνώριμα κρατικά κανάλια. Είναι η εποχή που οι ταρατσες των σπιτιών αλλάζουν ραγδαία όψη, όταν στις ήδη εγκατεστημένες μεγάλες κεραιές των VHF προστίθενται οι λίγο πιο κομψές κεραιές UHF που προορίζονται για την λήψη των νέων καναλιών. Οι τεχνικοί δεν προλάβαν να τοποθετούν κεραιές σε όλη την Αθήνα, φαινόμενο που δύσκολα θα παρατηρηθεί ξανά στο μέλλον, εκτός κι αν καταργηθεί η επίγεια λήψη και αντικατασταθεί από δορυφορική, οπότε όλοι θα τρέχουν να προμηθευτούν δορυφορικά πιάτα.

Πηγές - Σχετικά links

[-Κέντρο Διάδοσης Επιστημών & Μουσείο Τεχνολογίας](#)

[-http://www.greektechforum.com/](http://www.greektechforum.com/)

[-Υπουργείο Εξωτερικών](#)

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Όσο οι άνθρωποι ξεχνιούνται καθημερινά με τις ώρες μπροστά από την τηλεόραση, τόσο αυξάνεται ο κίνδυνος για πρόωρο θάνατο, σύμφωνα με νέα αυστραλιανή έρευνα.

Αυτός ο αυξημένος κίνδυνος ισχύει όχι μόνο για τους παχύσαρκους, αλλά και για όσους έχουν φυσιολογικό βάρος. Η μελέτη έγινε από ερευνητές του Καρδιολογικού και Διαβητολογικού Ινστιτούτου Μπέικερ της πολιτείας Βικτόρια και δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Circulation» της Αμερικανικής Καρδιολογικής Ένωσης.

Οι επιστήμονες μελέτησαν επί μια εξαετία τις συνήθειες και το στιλ ζωής 8.800 ενηλίκων άνω των 25 ετών και τους έκαναν παράλληλα μια σειρά από εξετάσεις αίματος για ζάχαρο, χοληστερίνη κ.α. Βρήκαν ότι κάθε ώρα μπροστά στην τηλεόραση σχετίζεται με αυξημένο κίνδυνο κατά **11% για θάνατο από πολλές αιτίες**, κατά **9% για θάνατο από καρκίνο** και κατά **18% για θάνατο από καρδιαγγειακό νόσημα**.

Σύμφωνα με την έρευνα, σε σχέση με όσους παρακολουθούσαν λιγότερο από δύο ώρες τηλεόραση καθημερινά, **όσοι παρακολουθούσαν πάνω από τέσσερις ώρες τη μέρα, είχαν 46% αυξημένο κίνδυνο θανάτου από πολλές αιτίες και 80% αυξημένο κίνδυνο θανάτου ειδικότερα από καρδιαγγειακό νόσημα**. Η νέα έρευνα συμφωνεί με μια άλλη πρόσφατη μελέτη, η οποία διαπίστωσε ότι οι άνθρωποι που βλέπουν λιγότερη τηλεόραση, καίνε περισσότερες θερμίδες και έτσι παχαιίνουν λιγότερο. Άλλες έρευνες έχουν επίσης επιβεβαιώσει ότι η συχνή σωματική άσκηση μειώνει τον κίνδυνο πρόωρου θανάτου.

Στις ανεπτυγμένες χώρες η καθιστική ζωή (μπροστά από τον υπολογιστή και την τηλεόραση) έχει γίνει «επιδημία». Έρευνες έχουν δείξει ότι κατά μέσο όρο ο άνθρωπος παρακολουθεί γύρω στις τέσσερις ώρες τηλεόραση τη μέρα (τρεις ώρες στην Βρετανία, πέντε ώρες στις ΗΠΑ), οπότε αν προστεθούν οι ώρες που ίδιος κάθεται σε ένα γραφείο, γίνεται αντιληπτό το πρόβλημα.

Παιδιά και Τηλεόραση

Μειώνοντας το Χρόνο Παρακολούθησης

Σας απασχολεί η διάρκεια που τα παιδιά σας βλέπουν τηλεόραση ή παίζουν ηλεκτρονικά παιχνίδια; Αν και ένας ορισμένος χρόνος παρακολούθησης μπορεί να είναι εκπαιδευτικός, εύκολα μπορεί να γίνει υπέρβασή του.

Παιδιά και Τηλεόραση: Οι Επιπτώσεις

Η Αμερικανική Ακαδημία Παιδιατρικής συνιστά τον περιορισμό της παρακολούθησης τηλεόρασης, βίντεο και ταινιών και της χρήσης παιχνιδιών στον ηλεκτρονικό υπολογιστή σε όχι περισσότερο από μία με δύο ώρες την ημέρα. Ο υπερβολικός χρόνος παρακολούθησης έχει συνδεθεί με:

- Παχυσαρκία. Τα παιδιά που παρακολουθούν τηλεόραση πάνω από δύο ώρες την ημέρα είναι πιο πιθανό γίνουν υπέρβαρα.
- Άτακτο ωράριο ύπνου. Όσο περισσότερο βλέπουν τα παιδιά τηλεόραση, τόσο πιο πιθανό είναι να αντιστέκονται στο να πάνε για ύπνο και να έχουν πρόβλημα στο να κοιμηθούν.
- Προβλήματα συμπεριφοράς. Τα παιδιά που παρακολουθούν υπερβολικές ώρες τηλεόραση, σε σχέση με αυτά που δεν κάνουν κάτι τέτοιο, είναι πιο πιθανό να παρουσιάσουν προβλήματα συγκέντρωσης και σημάδια κατάθλιψης ή άγχους.
- Μειωμένη απόδοση στο σχολείο. Μαθητές του Δημοτικού που έχουν τηλεοράσεις στα δωμάτιά τους τείνουν να γράφουν χειρότερα στα τεστ του σχολείου σε σχέση με αυτούς που δεν έχουν.
- Λιγότερο χρόνο για παιχνίδι. Η υπερβολική παρακολούθηση τηλεόρασης μειώνει το χρόνο δραστήριου και δημιουργικού παιχνιδιού.

Πώς να περιορίσετε το χρόνο παρακολούθησης:

Ο χρόνος που βλέπει το παιδί σας τηλεόραση καθημερινά μπορεί να είναι μεγαλύτερος απ' ό τι συνειδητοποιείτε. Ξεκινήστε να τον ελέγχετε. Εν τω μεταξύ, μπορείτε να κάνετε μικρά βήματα για να ελαττώσετε το χρόνο παρακολούθησης το παιδί τηλεόραση, ταινίες και βιντεοπαιχνίδια:

- Να έχετε κλειστή την τηλεόραση όταν δεν παρακολουθείτε κάτι συγκεκριμένο. Αν η τηλεόραση παραμένει ανοιχτή στο χώρο, είναι πιθανό να αποσπά την προσοχή του παιδιού.
- Να μην έχετε συσκευές τηλεόρασης και ηλεκτρονικού υπολογιστή στα υπνοδωμάτια. Τα παιδιά που έχουν τέτοιες συσκευές στα δωμάτιά τους βλέπουν περισσότερες ώρες τηλεόραση σε σχέση με τα παιδιά που δεν έχουν. Ελέγχετε το χρόνο που παρακολουθούν τηλεόραση αλλά και τις ιστοσελίδες που επισκέπτονται, βάζοντας τον υπολογιστή σε έναν κοινό χώρο του σπιτιού.
- Μην τρώτε μπροστά στην τηλεόραση. Επιτρέποντας στο παιδί σας να τρώει μπροστά στην τηλεόραση, αυξάνεται ο χρόνος παρακολούθησης. Αυτή η συνήθεια ενθαρρύνει επίσης το «τσιμπολόγημα», το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση του βάρους.
- Να θέσετε κανόνες για τις ημέρες που τα παιδιά έχουν σχολείο. Τα περισσότερα παιδιά έχουν περιορισμένο χρόνο μέσα στην εβδομάδα. Μην τα αφήνετε να τον σπαταλούν όλο μπροστά από μια τηλεόραση ή μια οθόνη υπολογιστή.
- Προτείνετε άλλες δραστηριότητες. Από το να στηρίζετε στην τηλεόραση για την διασκέδαση των παιδιών, καλύτερα βοηθήστε τα να βρουν άλλα πράγματα για να κάνουν. Σκεφτείτε κάποιες κλασικές δραστηριότητες, όπως διάβασμα, αθλητισμό ή επιτραπέζια παιχνίδια.
- Δώστε το καλό παράδειγμα. Γίνετε εσείς ένα καλό πρότυπο. Μειώστε το χρόνο που εσείς παρακολουθείτε τηλεόραση.

Αναλάβετε ενεργό δράση:

Όταν το παιδί σας βλέπει τηλεόραση, προσπαθήστε όσο γίνεται να συμμετέχετε:

- Προγραμματίστε τι θα βλέπει το παιδί σας. Αντί να ψάχνετε στα διάφορα κανάλια για το τι θα δει, επιλέξτε κάποιες καλές ταινίες ή επιλέξτε από το πρόγραμμα της τηλεόρασης τις κατάλληλες εκπομπές. Όταν αυτές τελειώσουν, κλείστε τη συσκευή.
- Παρακολουθείστε τηλεόραση μαζί με το παιδί. Όποτε είναι εφικτό, δείτε κάποια προγράμματα μαζί με το παιδί σας και συζητήστε αυτά που παρακολουθείτε.
- Επιλέξτε βιντεοπαιχνίδια που ενθαρρύνουν τη φυσική άσκηση. Ακόμα καλύτερα, να συμμετάσχει όλη η οικογένεια σε αυτά.

Ίσως είναι δύσκολο να ξεκινήσετε τον περιορισμό του χρόνου παρακολούθησης, ειδικά αν το παιδί σας έχει ήδη τηλεόραση στο δωμάτιό του ή η οικογένειά σας συνηθίζει να τρώει μπροστά από την τηλεόραση. Αλλά αν δημιουργήσετε νέους κανόνες στο σπίτι και αρχίσετε σταθερά να κάνετε μικρές αλλαγές στις συνήθειες του παιδιού, μπορεί να κάνετε τη διαφορά.

Όσοι βλέπουν πολλή τηλεόραση διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο να εκδηλώσουν κατάθλιψη, προειδοποιούν επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ, οι οποίοι παρακολούθησαν σχεδόν 50.000 γυναίκες επί 14 χρόνια. Αντιθέτως, όσοι είναι δραστήριοι, προστατεύονται από αυτήν.

Όπως γράφουν στην «Αμερικανική Επιθεώρηση Επιδημιολογίας», οι εθελόντριές τους συμπλήρωναν κάθε δύο χρόνια ειδικά ερωτηματολόγια για το πόσο συχνά περπατούσαν, έκαναν ποδήλατο, έτρεχαν ή κολυπούσαν, καθώς και για το πόσες ώρες έβλεπαν τηλεόραση.

Ταυτοχρόνως, απαντούσαν σε ερωτήσεις για την ψυχική τους διάθεση, τα τυχόν συμπτώματα κατάθλιψης που ανέπτυξαν και το αν έπαιρναν φάρμακα γι' αυτήν.

Με βάση τις απαντήσεις τους, οι επιστήμονες κατέληξαν στο συμπέρασμα πως όσο πιο καθιστικός ήταν ο τρόπος ζωής τους τόσο περισσότερο κινδύνευαν να εκδηλώσουν κατάθλιψη, ενώ αντιθέτως όσο πιο δραστήριες ήταν τόσο λιγότερο κινδύνευαν.

Στην πραγματικότητα, οι εθελόντριες που γυμνάζονταν πολύ (επί 90 λεπτά ή περισσότερο κάθε μέρα) είχαν κατά 20% λιγότερες πιθανότητες να εκδηλώσουν κατάθλιψη σε σύγκριση με όσες γυμνάζονταν λιγότερο από 10 λεπτά την ημέρα.

Αντίστοιχα, όσες έβλεπαν τηλεόραση επί 3 ή περισσότερες ώρες την ημέρα, είχαν κατά 13% υψηλότερο κίνδυνο κατάθλιψης σε σύγκριση με όσες έβλεπαν σπανίως ή καθόλου τηλεόραση.

Όπως εξηγεί ο επικεφαλής ερευνητής Δρ Μάικλ Λούκας, ερευνητής στην Σχολή Δημοσίας Υγείας του πανεπιστημίου, το γενικό συμπέρασμα της μελέτης είναι πως η καθιστική ζωή μπορεί να προκαλέσει μια σειρά συναισθηματικών και σωματικών συμπτωμάτων που σχετίζονται με την κατάθλιψη.

Η καθιστική ζωή, από την πλευρά της, ασκεί ωφέλιμη επίδραση στην αυτοεκτίμηση, στην αίσθηση ελέγχου και στα επίπεδα των ενδορφινών (είναι οι φυσικές ορμόνες της ευεξίας του οργανισμού).

Τα ευρήματα αυτά εξήχθησαν αφού πρώτα οι ερευνητές έλαβαν υπ' όψιν άλλους παράγοντες κινδύνου για κατάθλιψη, όπως η κατάσταση της υγείας.

Τα νέα ευρήματα συμφωνούν με εκείνα προγενέστερων μελετών, που έχουν δείξει ότι η συστηματική άσκηση είναι σημαντική για καλή ψυχική διάθεση.

Οι άνθρωποι που κάθονται πολλές ώρες κάθε μέρα μπροστά από την τηλεόραση αντιμετωπίζουν αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης διαβήτη και καρδιοπάθειας και γενικότερα πρόωρου θανάτου, σύμφωνα με νέα αμερικανική επιστημονική έρευνα. Το όριο κινδύνου φαίνεται να αυξάνει για το διαβήτη και την καρδιά με πάνω από δύο ώρες τηλεόραση τη μέρα, για τον πρόωρο θάνατο με περισσότερες από τρεις ώρες καθημερινά.

Οι ερευνητές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι για κάθε δύο πρόσθετες ώρες τη μέρα μπροστά στην τηλεόραση, αυξάνεται κατά 20% ο κίνδυνος για διαβήτη τύπου 2, κατά 15% για καρδιοπάθεια και κατά 13% για θάνατο από οποιαδήποτε αιτία.

Το κλείσιμο της τηλεόρασης και η ενασχόληση με τη γυμναστική μπορεί να σώσει δύο στους χίλιους ανθρώπους από διαβήτη και καρδιοπάθεια. Το πρόβλημα δεν είναι τελικά η ίδια η τηλεόραση, αλλά το γεγονός ότι εξαιτίας της οι άνθρωποι κάνουν καθιστική ζωή και κατανατούν υπέρβαροι ή παχύσαρκοι, καθώς συνήθως τρώνε ανθυγιεινά φαγητά, ενώ βλέπουν.

Τα ευρήματα μιας μεγάλης έρευνας που έγινε στις ΗΠΑ σε 50.000 γυναίκες δείχνει ότι η έλλειψη σωματικής άσκησης και η πολύωρη παρακολούθηση τηλεόρασης μετά την ηλικία των 45 ετών αποτελούν παράγοντες που πιθανώς συνδέονται με την εμφάνιση κατάθλιψης.

Η έρευνα

Ερευνητές της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ μελέτησαν δεδομένα από τη γνωστή μεγάλη έρευνα υγείας «Nurses' Health Study» στην οποία πήραν μέρος για δεκαετίες χιλιάδες νοσοκόμες στις ΗΠΑ. Η έρευνα αυτή έχει προσφέρει και συνεχίζει να προσφέρει σημαντικά ευρήματα σε πολλούς τομείς.

Οι ερευνητές αυτή τη φορά μελέτησαν στοιχεία για τη ζωή και υγεία 50 χιλιάδων γυναικών ηλικίας 46-71 ετών με τα στοιχεία να αφορούν χρονικό διάστημα 15 ετών και πιο συγκεκριμένα την περίοδο 1992-2006. Όπως διαπίστωσαν ο συνδυασμός έλλειψης σωματικής άσκησης και πολύωρης παρακολούθησης τηλεόρασης αυξάνει τις πιθανότητες εμφάνισης κατάθλιψης.

Τα ευρήματα

Οι γυναίκες που ασκούνταν σωματικά για περίπου 90 λεπτά ημερησίως έχουν σύμφωνα με την έρευνα 20% λιγότερες πιθανότητες να εμφανίσουν κατάθλιψη σε σχέση με εκείνες που ασκούνται ελάχιστα ή καθόλου (κάτω από δέκα λεπτά ημερησίως).

Επίσης, οι γυναίκες που παρακολουθούν περισσότερες από τρεις ώρες τηλεόραση ημερησίως έχουν 13% περισσότερες πιθανότητες να εμφανίσουν συμπτώματα κατάθλιψης σε σχέση με εκείνες που κάθονται για λίγο και όχι τακτικά μπροστά στις τηλεοπτικές οθόνες.

Ένα στα τέσσερα αγόρια και ένα στα επτά κορίτσια δυσκολεύονται να μάθουν να μιλάνε και αυτό γιατί με την τηλεόραση συνεχώς ανοιχτή στα περισσότερα σπίτια τα παιδιά ακούνε περισσότερο τα τηλεοπτικά προγράμματα παρά την ομιλία των γονιών και γενικά του περιβάλλοντός τους με αποτέλεσμα να μην μπορούν να καταλάβουν την ομιλία των ενηλίκων που βρίσκονται γύρω τους.

Πρόσφατη βρετανική έρευνα αποκάλυψε πως το 22 % των αγοριών και το 13% των κοριτσιών αντιμετωπίζουν πρόβλημα στην ανάπτυξη του λόγου και στην κατανόηση των άλλων.

Τα παιδιά που προέρχονται από οικογένειες που ανήκουν στη μεσαία τάξη διαπιστώθηκε ότι ήταν εξίσου πιθανό να αντιμετωπίζουν προβλήματα με εκείνα που προέρχονται από λιγότερο εύπορες οικογένειες.

Η μελέτη έδειξε πως ποσοστό μεγαλύτερο του 25 % των οικογενειών έχει ανοιχτή την τηλεόραση είτε «τις περισσότερες φορές» είτε «όλη την ώρα».

Ένα στα δέκα παιδιά ηλικίας μόλις ενός ή δύο ετών έχει τηλεόραση στο δωμάτιό του, ενώ το ένα στα τρία παιδιά ηλικίας από πέντε έως επτά ετών έχουν δική τους τηλεόραση.

Η Δρ. Gross, επικεφαλής της μελέτης, εξέφρασε την ανησυχία ότι ακόμα κι αν τα παιδιά δεν βλέπουν τα ίδια τηλεόραση, ο **θόρυβος** που υπάρχει στο περιβάλλον καθιστά δύσκολο για αυτά να καταλάβουν τους γονείς τους ή τα μεγαλύτερα αδέρφια τους όταν μιλούν.

Η ίδια εκτιμάει ότι τα προβλήματα ομιλίας που αντιμετωπίζουν ορισμένα παιδιά συνδέονται με την περιορισμένη έκθεσή τους στη γλώσσα στα πρώτα χρόνια της ζωής τους.

«Ο εγκέφαλός μας δεν έχει εξελιχθεί έτσι ώστε να μαθαίνει από μηχανές. Τα μωρά έχουν την ικανότητα να ανταποκριθούν σε ένα πρόσωπο και να αναγνωρίσουν τα πρόσωπα των γονιών τους», επισημαίνει.

Η πιο συνηθισμένη ηλικία, που τα παιδιά λένε την πρώτη τους λέξη, είναι μεταξύ 10-11 μηνών σύμφωνα με την έρευνα, στην οποία συμμετείχαν 1000 γονείς.

Περισσότερα κορίτσια από αγόρια – 34% έναντι 27 % - είχαν πει την πρώτη τους λέξη τους, πριν γίνουν 9 μηνών. Ωστόσο το 4 % των παιδιών δεν είχε πει την πρώτη του λέξη πριν από την ηλικία των 3 ετών.

Η ηλικία μεταξύ 13 - 18 μηνών ήταν η πιο συνηθισμένη, που τα παιδιά άρχισαν να χρησιμοποιούν 2 λέξεις μαζί, όπως «θέλω νερό» ή «έλα εδώ».

Τα κορίτσια ήταν κατά μέσο όρο πιο γρήγορα στο να μάθουν να χρησιμοποιούν δύο λέξεις μαζί, με το 64 % να το έχουν πετύχει σε ηλικία 18 μηνών σε σύγκριση με το 54 % των αγοριών.

Η έρευνα εξέτασε επίσης τα πρώτα λόγια των παιδιών και επιβεβαίωσε ότι είναι πιο πιθανό να πουν «μπαμπά» παρά «μαμά». Τη λέξη «μπαμπά» θεωρείται ότι είναι πιο εύκολο να την προφέρει ένα μωρό.

Συνολικά το 17 % των παιδιών παρουσίασαν «μικρή ή σημαντική δυσκολία» στην ικανότητα να μιλήσουν. Μόνο τα μισά από αυτά τα παιδιά όμως είχαν βοήθεια από κάποιον ειδικό.

«Η ικανότητά μας να επικοινωνούμε είναι θεμελιώδης και στηρίζει όλα τα άλλα» υπογραμμίζει η ερευνητική ομάδα. *«Η απόκτηση της ικανότητας αυτής από ένα παιδί είναι πολύ σημαντική. Το ποσοστό των παιδιών που έχουν δυσκολίες να μιλήσουν και να καταλάβουν την ομιλία των άλλων είναι υψηλό, ιδίως μεταξύ των αγοριών.*

«Είναι απαραίτητο όλα αυτά τα παιδιά να παίρνουν τη βοήθεια που χρειάζονται από ειδικευμένους επαγγελματίες όσο το δυνατόν νωρίτερα.»

Τι λένε οι ειδικοί

Η κρίσιμη ηλικία για την ανάπτυξη του λόγου και της ικανότητας επικοινωνίας ενός παιδιού σύμφωνα με τους ειδικούς είναι μεταξύ 1, 5 και 5 ετών.

*«Σε αυτό το κρίσιμο διάστημα το παιδί πρέπει να δέχεται πληθώρα γλωσσικών ερεθισμάτων από τους γονείς του και από το περιβάλλον του γενικότερα. Όσο περισσότερα ερεθίσματα δέχεται τόσο περισσότερο συνειδητοποιεί ότι είναι αναγκαία η χρήση της λεκτικής επικοινωνίας», τονίζει η **Αλεξάνδρα Καππάτου**, ψυχολόγος-παιδοψυχολόγος.*

«Από την άλλη πλευρά η παραμονή του παιδιού σε χώρους με ανοιχτή την τηλεόραση, όπου δεν υπάρχει λεκτική επικοινωνία, δυσκολεύει την ανάπτυξη του λόγου και της ομιλίας.

Είναι σημαντικό να καταλάβουν οι γονείς ότι χρειάζεται από τις πρώτες στιγμές της γέννησης του παιδιού να του μιλούν και να προσπαθούν να επικοινωνήσουν μαζί του. Αυτό θα το βοηθήσει να αποκτήσει ένα κίνητρο να μιμηθεί τους γονείς του και να μάθει να μιλάει».

Η ηλικία κατά την οποία το παιδί θα αρχίσει να μιλάει μπορεί να διαφέρει κατά περίπτωση. Ωστόσο μπορεί να είναι ανησυχητικό αν ενώ έχει συμπληρώσει τους 18-24 μήνες, δεν μιλάει καθόλου. Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο δεν αποκλείεται να είναι απαραίτητη επαγγελματική βοήθεια.

*«Στην ηλικία των 15 μηνών συνήθως τα παιδιά λένε τις πρώτες λεξούλες, πολλές από τις οποίες σημαίνουν κάτι, πιθανώς όμως όχι μόνον ένα πράγμα. Σε ηλικία 18 μηνών λένε περισσότερες λέξεις», σημειώνει ο **Γιώργος Καλομοίρης**, λογοθεραπευτής.*

«Είναι φυσικό ότι δεν μιλάνε καθαρά, μιλάνε όμως, χρησιμοποιούν κάποιες λέξεις, με τις οποίες φτιάχνουν και φράσεις, για να μιλήσουν για θέματα τα οποία τους ενδιαφέρουν.

Κάποια παιδιά μπορεί να μην λένε κάτι στην ηλικία των 12 ή των 15 ή των 18 μηνών. Για να εκτιμηθεί κατά πόσον αυτό οφείλεται σε κάποιο πρόβλημα θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και άλλοι παράγοντες, όπως αν το παιδί ακούει και εντοπίζει την πηγή των ήχων, αν επικοινωνεί εξωλεκτικά, αν επικοινωνεί μέσα από το παιχνίδι.»

Σε κάθε περίπτωση είναι προτιμότερο να ανησυχήσουμε νωρίς και λάθος παρά αργά και σωστά. Η γνώμη κάποιου ειδικού, λογοθεραπευτή ή ψυχολόγου, θα βοηθήσει να εντοπιστεί οποιαδήποτε δυσκολία και να αντιμετωπιστεί σε πρώιμο στάδιο.

Κρίσεις επιληψίας μπροστά στην τηλεόραση

Πολλές είναι οι έρευνες που έχουν γίνει από οργανισμούς υγείας και επιστήμονες για τις αρνητικές επιπτώσεις της τηλεόρασης στην υγεία των τηλεθεατών.

Ειδικά στα παιδιά, των οποίων η υγεία είναι πιο ευαίσθητη και δέχεται πιο εύκολα τις αρνητικές επιπτώσεις της ακτινοβολίας από την οθόνη της τηλεόρασης αλλά και του υπολογιστή. Μια από τις πιο σοβαρές ασθένειες, σύμφωνα με έρευνες, είναι η «φωτοευαίσθητη επιληψία», η οποία οφείλεται στο τρεμοπαίξιμο της οθόνης, στην κακή λήψη σήματος, αλλά και στο επαναλαμβανόμενο ζάπινγκ.

Ο δημοσιογράφος Μαρκ Λόσον γράφει σε δημοσίευσμά του στην εφημερίδα «Guardian» ότι σύμφωνα με έρευνα, το 5% των 456.000 Βρετανών τηλεθεατών που πάσχουν από επιληψία παθαίνουν κρίσεις όταν παρακολουθούν τηλεόραση, ενώ γύρω στα 1.150 άτομα με επιληψία πεθαίνουν κάθε χρόνο. Επίσης σημειώνει ότι παραπάνω από 30 καταγγελίες έγιναν για συμπτώματα κρίσης επιληψίας μετά την προβολή βίντεο το 2007 το οποίο διαφήμιζε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012 που θα γίνουν στο Λονδίνο.

Στο ίδιο δημοσίευμα σημειώνεται ότι πλέον είναι μείζονος σημασίας θέμα πριν από την προβολή ειδικών προγραμμάτων, αυτά να έχουν εξεταστεί από αρμοδίους και να εμφανίζεται στην οθόνη προειδοποίηση για ενδεχόμενες σκηνές που μπορεί να προκαλέσουν κρίσεις επιληψίας. «Είναι τόσο απαραίτητες οι προειδοποιήσεις όσο και η υγεία των συνανθρώπων μας», αναφέρεται μάλιστα σε ένα σημείο.

Να επισημάνουμε ότι έχουν αναφερθεί πολλά περιστατικά επιληψίας κατά καιρούς, με πιο σοβαρό αυτό των 680 ατόμων, τα οποία μεταφέρθηκαν σε διάφορα νοσοκομεία της Ιαπωνίας την ίδια μέρα και ώρα. Σε αυτή την περίπτωση εκατοντάδες τηλεθεατές παρακολουθούσαν ένα παιδικό πρόγραμμα και τη στιγμή που τα μάτια του ήρωα Πικατσού άρχισαν να βγάζουν φλόγες, εκατοντάδες παιδιά σωριάστηκαν στο πάτωμα με σπασμούς, εμφανίζοντας συμπτώματα επιληπτικής κρίσης.

Τα νούμερα των ερευνών αποδεικνύουν πως 10.500.000 παιδιά ηλικίας 1-14 ετών έχουν εμφανίσει σημάδια επιληψίας, ενώ το 25% του πληθυσμού με επιληψία είναι παιδιά και στο 49% των ατόμων στην Ευρώπη που έχουν φωτοευαισθησία μπορεί να εκδηλωθεί επιληψία μπροστά στην οθόνη.

Ακόμη μία μελέτη που αφορά κυρίως τους γονείς και πραγματοποιήθηκε περίπου πριν από δύο χρόνια στο Σιάτλ κατέληγε στο συμπέρασμα ότι για κάθε ώρα που ένα βρέφος (8-16 μηνών) περνά μπροστά στην τηλεόραση αντιλαμβάνεται κατά μέσον όρο από έξι έως οκτώ λέξεις λιγότερες σε σύγκριση με τα βρέφη που δεν παρακολουθούν τόσο τηλεόραση.

«Όσο περισσότερη ώρα ένα βρέφος παρακολουθεί παιδικά βίντεο τόσο περισσότερο επιβραδύνεται η εξέλιξη του λεξιλογίου του», είχε επισημάνει, τότε, ο Δρ Δημήτρης Χριστάκης, παιδίατρος στο Ερευνητικό Κέντρο του Νοσοκομείου Παίδων του Σιάτλ.

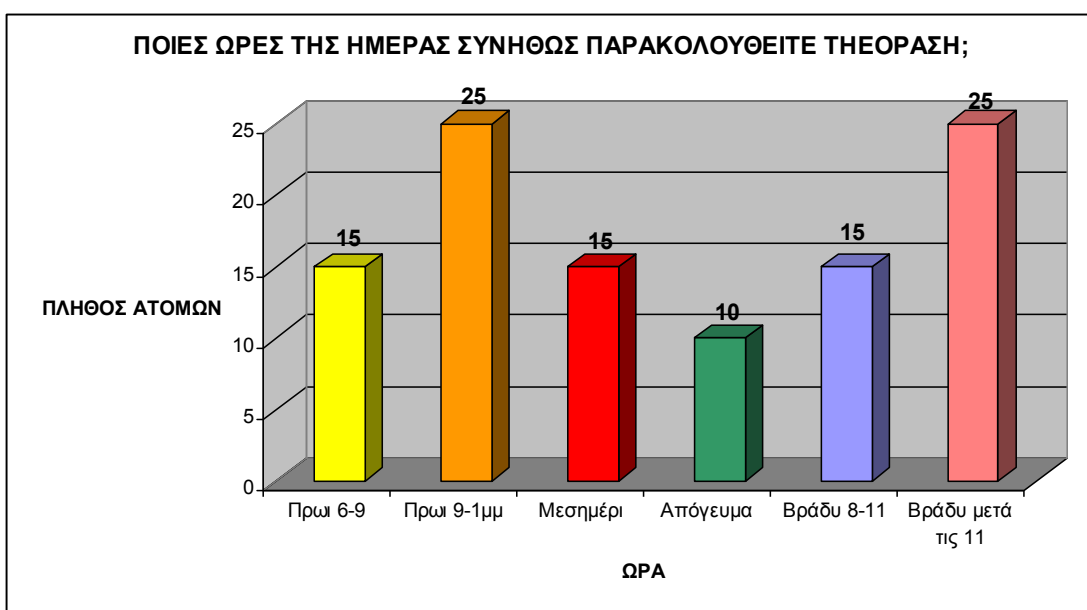
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

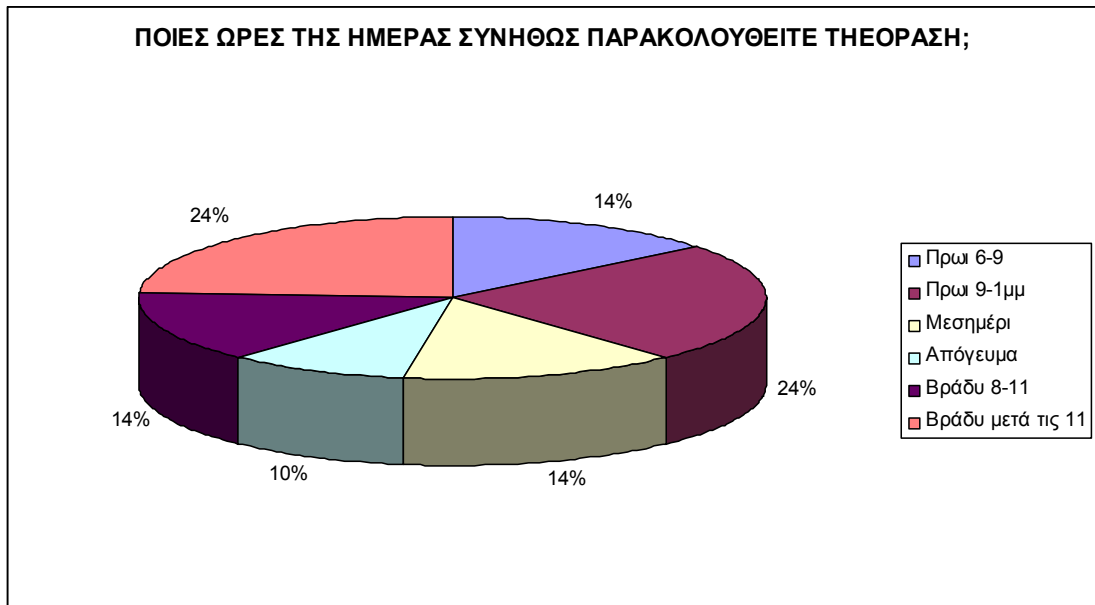
Μετά από έρευνα που διεξαγάγαμε με τη μέθοδο των ερωτηματολογίων, σε δείγμα 100 ερωτηθέντων, τα αποτελέσματα μας οδήγησαν στα παρακάτω συμπεράσματα:

1) Όσον αφορά τις ώρες που το δείγμα μας παρακολουθεί ημερησίως τηλεόραση, η πλειοψηφία (40%) απάντησε 2-4 ώρες, με τα υπόλοιπα ποσοστά σχετικά μοιρασμένα.

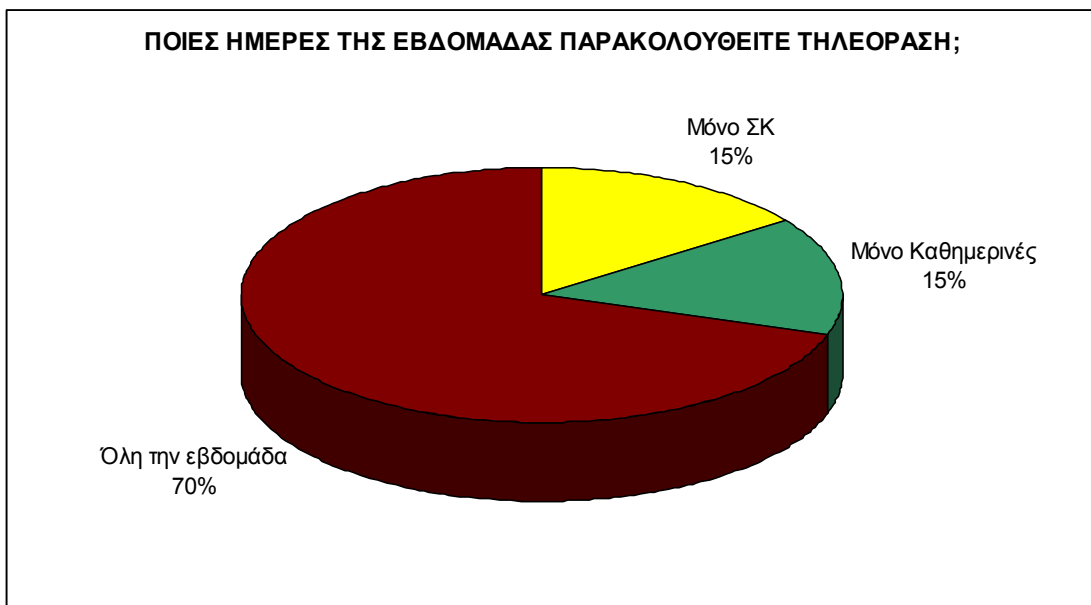

2) Όσον αφορά την ερώτηση σχετικά με το ποιες ώρες της ημέρας παρακολουθεί το δείγμα μας τηλεόραση, τα αποτελέσματα ήταν σχετικά μοιρασμένα, με λιγότερες ώρες το απόγευμα και περισσότερες το πρωί και αργά το βράδυ.

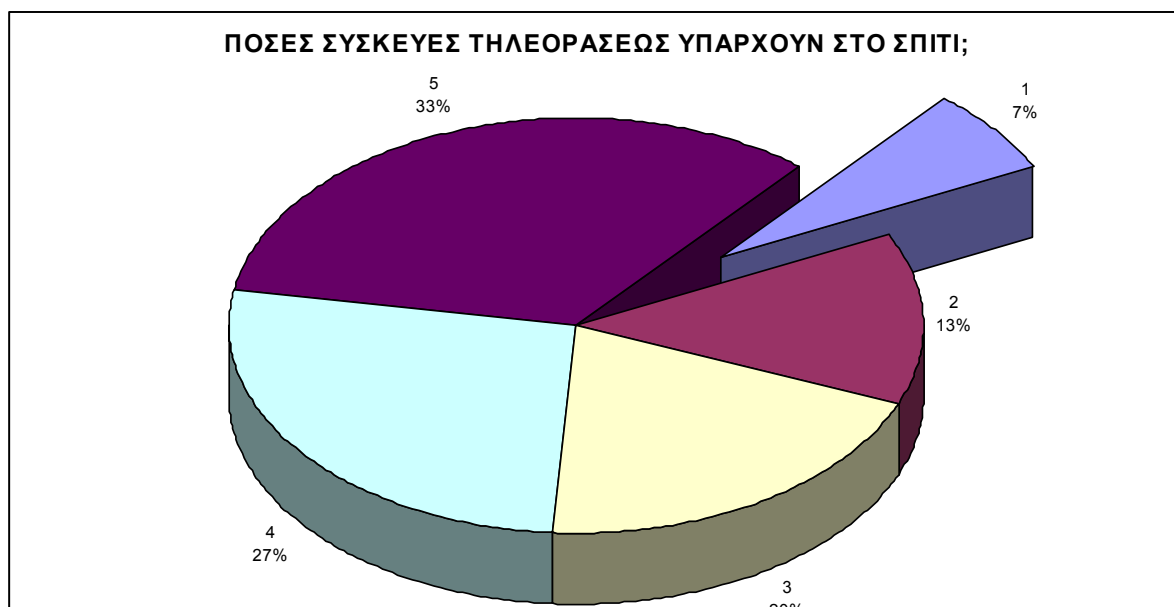

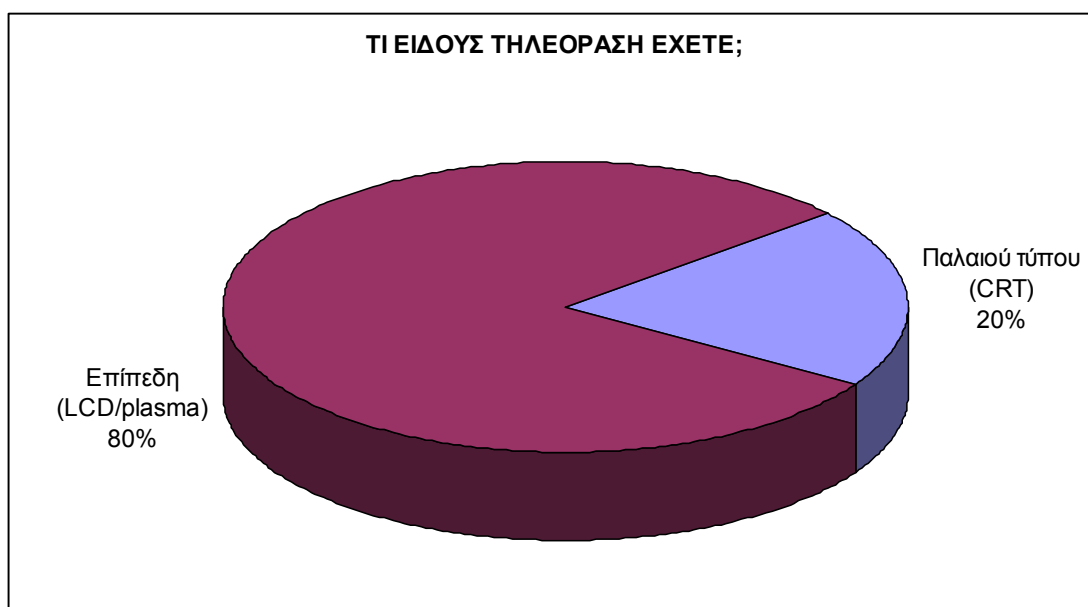
3) Η συντριπτική πλειοψηφία του δείγματος παρακολουθεί τηλεόραση ασχέτως ημέρας, καθημερινά, και δεν αλλάζει τις συνήθειές του με βάση το αν είναι σαββατοκύριακο ή καθημερινή ημέρα.

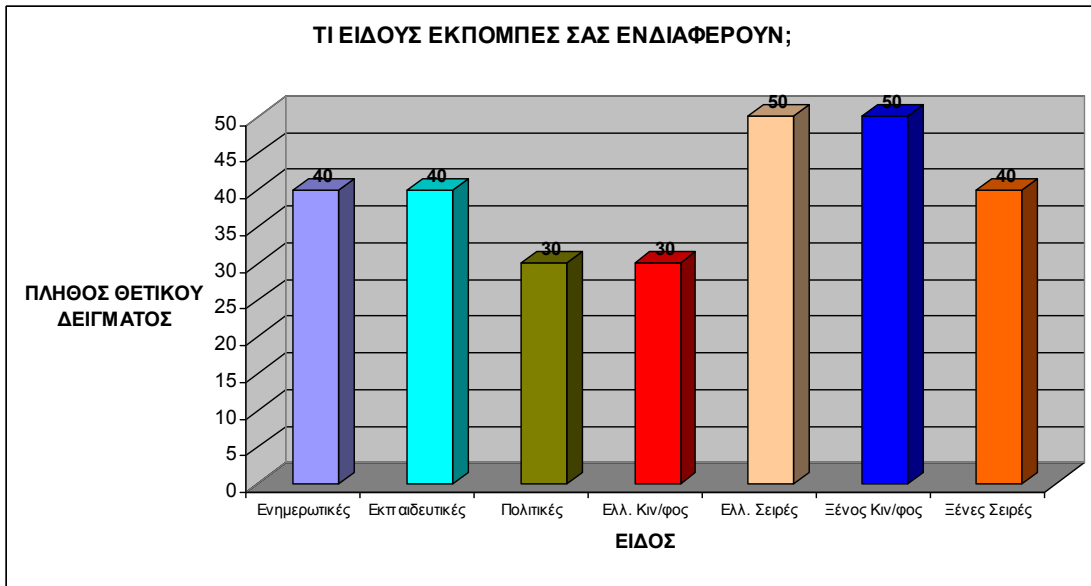
4) Ενδιαφέρον επίσης είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία του δείγματος έχει παραπάνω από μία συσκευές τηλεόρασης στο σπίτι, σημάδι ότι η τηλεόραση δεν είναι πλέον πολυτέλεια και ο συνδυασμός «τιμής συσκευής-οικονομικής κατάστασης» μας επιτρέπει ως ένα βαθμό να μην τη θεωρούμε είδος πολυτελείας.

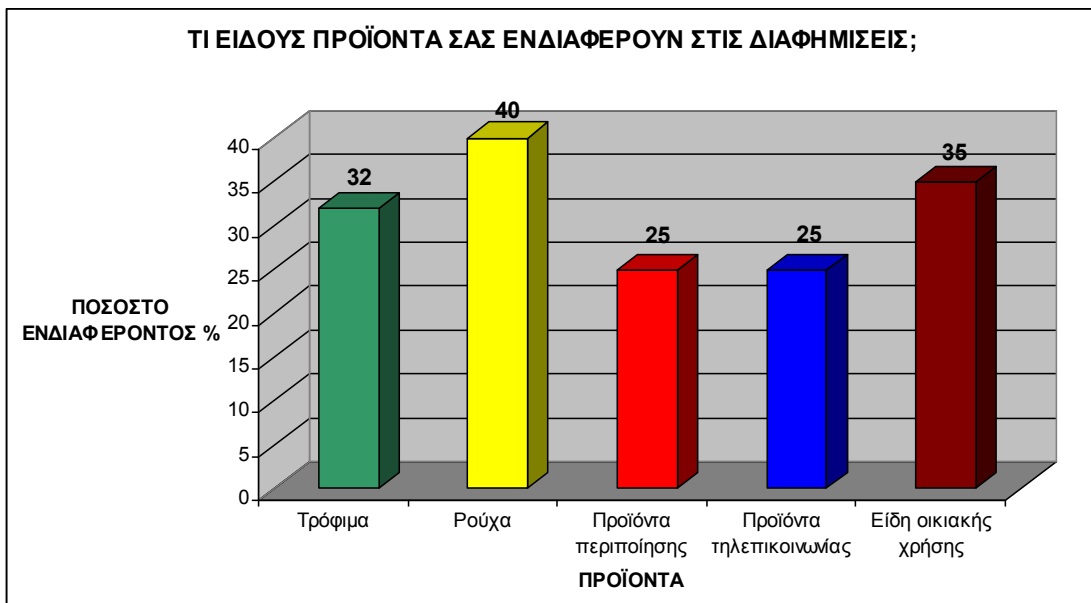
5) Αντίστοιχα συμπεράσματα προκύπτουν και από την ερώτηση που αφορά το είδος (τεχνολογικό τύπο) της συσκευής τηλεόρασης που έχει το δείγμα μας στην κατοχή του. Η συντριπτική πλειοψηφία (80%) απάντησε ότι διαθέτει νέου τύπου, επίπεδες τηλεοράσεις (LCD/Plasma), σε αντίθεση με ένα μικρό σχετικά ποσοστό (20%) που διαθέτει παλαιού τύπου δέκτες (CRT).

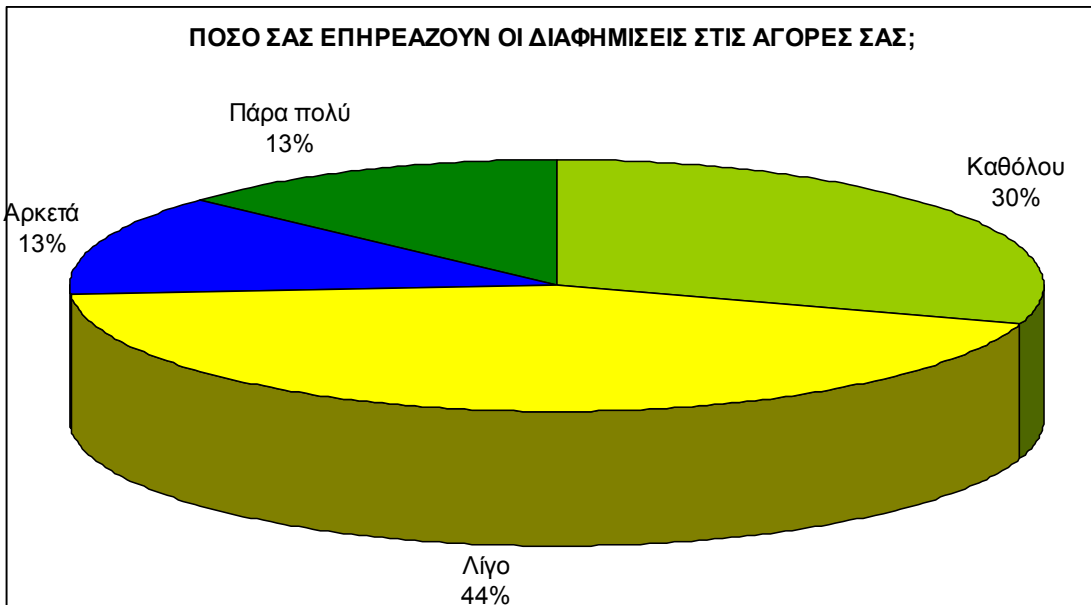
6) Σχετικά με το είδος των εκπομπών που ενδιαφέρει το δείγμα μας, οι προτιμήσεις ήταν σε γενικές γραμμές μοιρασμένες. Στα συμπεράσματα αξίζει να αναφερθεί ιδιαίτερος η θετική εντύπωση για τις ελληνικές και ξένες σειρές σε ποσοστό 50%, ενώ αξιοσημείωτο είναι ότι 50% των ερωτηθέντων εξέφρασε ότι δεν τους ενδιαφέρουν καθόλου οι πολιτικές εκπομπές.

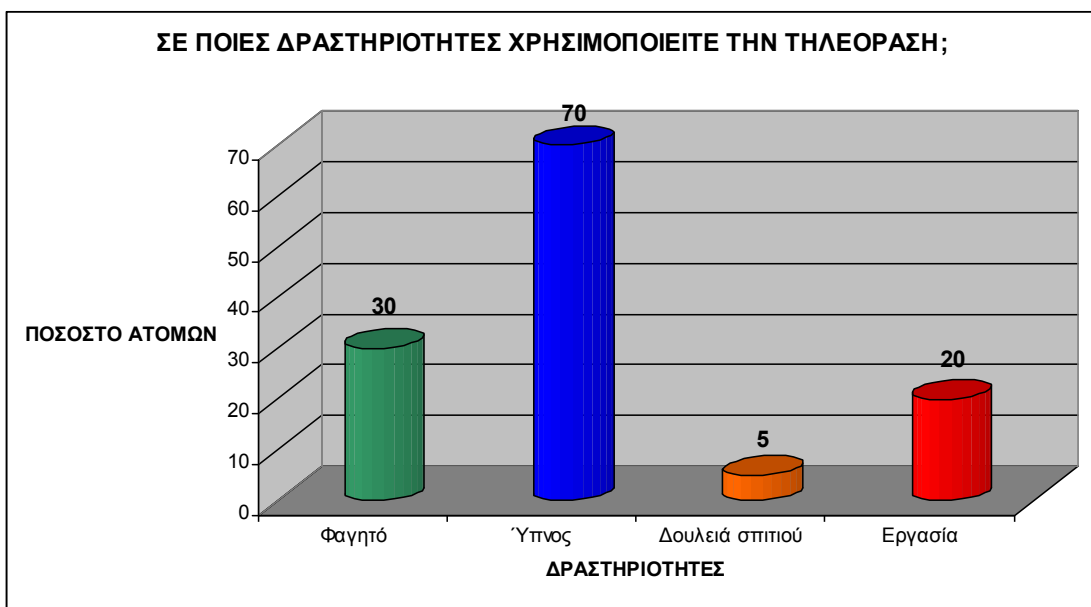
7) Το 60% των ερωτηθέντων απάντησε ότι παρακολουθεί διαφημίσεις, ενώ το 40% δεν παρακολουθεί. Τα προϊόντα που κυρίως ενδιαφέρουν όσους παρακολουθούν διαφημίσεις είναι τα ρούχα με ποσοστό 40% και ακολουθούν τα είδη οικιακής χρήσης και τα τρόφιμα με ποσοστό 35% και 32% αντίστοιχα.

8) Ενδιαφέρον είναι επίσης ότι η πλειοψηφία των ερωτηθέντων υποστηρίζει ότι δεν επηρεάζεται σε κάποιο βαθμό από τις διαφημίσεις, ενώ το αντίθετο παραδέχεται μόνο ένα 26%.

9) Στο παρακάτω γράφημα παρατηρούμε με ποιες δραστηριότητες συνδυάζουν οι ερωτηθέντες την τηλεόραση. Ένα μεγάλο ποσοστό που αγγίζει το 70% χρησιμοποιεί την τηλεόραση για να κοιμηθεί (ή λίγο πριν κοιμηθεί), το 30% τη χρησιμοποιεί σαν «συντροφιά» κατά τη διάρκεια του φαγητού, ενώ ένα 20% την έχει αναμμένη ακόμα και κατά τη διάρκεια της εργασίας του!

10) Τέλος, στην ερώτηση από ποιες δραστηριότητες θυσιάζουν χρόνο οι ερωτηθέντες προκειμένου να παρακολουθήσουν τηλεόραση, το 42% απάντησε από τις δουλειές του σπιτιού ενώ ένα 40% απάντησε από άλλες αδιευκρίνιστες δραστηριότητες. Ενδιαφέρον έχει ότι μόνο 9% παραδέχτηκε ότι θυσιάζει χρόνο από την οικογένεια για χάρη της τηλεόρασης.

